

У Піднебесній, по Китаю всьому,
Є тисяч десять міст, мабуть;
Але чи є хоча б одне, в якому
Не славилася б воїнів можуть?
А що, якби серпи, мотики й рала
Повиливати нам з блискучих лат,
Аби воли покiрно оборали
Цунь поля запусілого улад?
Гiркі ридання вже б не поливати
Ту землю, де гула страшна вiйна.
Чоловіки б iз піснею орали,
Жінки б наткали з шовку полотна.